

GORISKI IN BENESKI DNEVNIK

OB IZJAVI PREDSEDNIKA GRONCHILJA O LOKALNIH AVTONOMIJAH

Desničarski krogi proti deželni avtonomiji da bi očuvali sebične gospodarske koristi

Nasprotovanje izjav goriškega in čedadškega župana. Demokristjansko glasilo o zadregi dr. Bernardisa

Ceprav je po vsej državi predvolilna mizica zajela najširše kroge javnega mnenja in čeprav se volilnim vprašanjem posveča največja pažnja, vseeno ni šla mimo nezapažena izjava predsednika republike Giovannija Gronchija, ki jo je izrekel v pozdravnem govoru prebivalstvu Brese...

da mu je pri tem pri srcu predvsem interes prebivalstva in njegovih potreb. Kadar postavimo besede našega župana vstric izjav predsednika republike in čedadškega župana, tedaj šele vidimo, kako malo je ljudem, ki so njegovega mnenja, mar usoda našega kmečkega in delavskega prebivalstva, ki preživlja hudo gospodarsko in socialno krizo, ki jo lahko novi upravni organ v veliki meri omili.

Prepričani smo, da bodo morali tudi goriški nasprotniki demokratizacije javnega življenja, i ga predvideva ustava, prej ali slej pristati na izvajanje ustave, kot to želi večina prebivalstva.

Urnik Irgovin za jutrišnji praznik V skladu z odredbo prefekture bodo jutri v sredo 23. aprila na državni praznik osvoboditve vse trgovine, zaprt, razen pekarn, mlekar in cvetličarn, ki bodo odprte samo dopoldne, vse ostale tr-

govine, vateviti mesnice ter trgovine z zelenjavo in sadjem, bodo vse dan zaprte. Danes zvečer se bodo vse trgovine lahko zapirale pol ure kasneje. Mesnice bodo danes odprte od 6.30 do 13. ter od 16. do 20. ure. Jutri bodo zaprti tudi pokriti trgi. Navodila veljajo za vse občine naše pokrajine.

Prometna nezgoda Včeraj so z rešilnim avtomobilom Zelenege križa pripeljali v bolnišnico Brigata Pavla 32-letnega Josipa Okrogliča iz Ščednega. Ko se je peljal z motociklom «Macchia» proti Steverjanu skozi Pevmo, se je iz neznanih razlogov prevrnil pred hlevom ustanove «Tre Venezia». V bolnišnici, kjer so ga pridržali na zdravljenju, so ugotovili, da si je pretresel možgane in se hudo poškodoval po obrazu, tako da do sinoči še ni prišel k zavesti. V sredo 23. aprila bodo brivnice in frizerski saloni ves dan zaprti.

USPELA PRIREDITEV KLUBA „S. GREGORČIČ“

Drugi zabavni večer „Pusti ali vzemi“

V soboto se je v prostorih ASK «Simon Gregorčič» vrtil drugi zabavni večer «Pusti ali vzemi», na katerem je sodelovalo več kandidatov. Za razliko od prejšnje sobote so dobili tokrat kandidati samo pet vprašanj. Na naslednja tri bodo morali odgovorjati v soboto. Kot je običajno, je bila nekaterim sreča mila, drugim pa ne. Gianni iz Doberdana, ki je bil pripravljen, se je ponovil svoj uspeh; tokrat je bil strokovnjak za fiziko. Brhka Benčanika Lilijana je bila javila za kategorijo «slovensko slovnost» in je gladko odgovorila na vseh pet vprašanj, folkloristka Dolga iz Pevme pa je v italijanskem slovnostu zdrsnila, čeprav po krivici. Na drugo vprašanje sta bila možna dva odgovora: povedala je prava, a ker ni imel Bogdan Doberdan tega napisanega, jo je enostavno eliminiral. Krivdo za ta pomanjkljivo odgovor je nosila brez dogma komisija, ki je tudi pri nekaterih drugih vprašanjih pokazala, da nima jasnih pojmov in da jo preveč ekult osebnosti. «Marko skatese se je javil kar v treh kategorijah; jilih zadnjih petih let, splošna zgodovina, politika zadnjih desetih let. Glede filma je padel pri prvem vprašanju, pri politiki pa mu je bilo zelo gladko, čeprav se je moral kregati z Doberdanom pred zaslanjenim ministrom Trumanove vlade. V zemljepisju je gladko izdelala neka druga deklica, ki je imela sicer težka vprašanja; zadnje vprašanje je bilo namreč sestavljeno kar iz treh vprašanj. Ne smemo pozabiti na tistega gojenca iz Dijaškega doma, ki je zletel, ker ni znal pravil zaroda, in niti znamenitega glasbenika Aleša, ki je točno odgovoril na pet vprašanj o moderni laiki glasbi. Večer sta zaključila Zorin in Serfjo iz Sovodeni, ki sta skupno odgovarjala na temo «Zenske v zgodovini». Kot vedno je bil odličen naš Bogdan Doberdan, vprašanje z veliko širino in poleg njega pa se je odliko-

vala gospodična Campagnola. V soboto bo tretja oddaja. Pri padcu se je udaril v oko Ko je 11-letni Luigi Comati iz Ul. Cappuccini 5 v nedeljo dopoldne šel proti domu, je na pločniku pred hišo spersnil in padel. Pri padcu si je ravnil leve trepalnice. Na njegove klice so mu pribiteli na pomoč stari, ki so poklicali rešilni avto Zelenege križa. Odpeljal ga je v bolnišnico Brigata Pavla, kjer mu je zdravnik obvezal rano. O zdravstvi bo v enem tednu.

Poletni urnik trgovin Zveza trgovcev goriške pokrajine obvešča, da je v veljavi od 1. aprila ta poletni urnik trgovin. Urnik velja v vseh občinah goriške pokrajine razen občine Gradec, in to vse do 30. septembra t. l. Pekarne: od 6.30 do 12.30 in od 16. do 18. ure; mlekarne: od 6.30 do 12.30 in od 17.30 do 19.30; trgovine jestvin in drogerije: od 8. do 12.30 in od 16. do 19.30; trgovine s sadjem in zelenjavo: od 8. do 12.30 in od 16. do 19.30; cvetličarne: od 8. do 12.30 in od 15.30 do 19.30; ostale trgovine: od 8.30 do 12.30 in od 15.30 do 19.30; slane vrnosti; od 7.30 do 22.30. Urnik pokritih in odkritih trgov predpisuje občine.

DEZURNA LEKARNA Danes posluje vse dan in ponoči lekarna D'Udine, Ul. Rabatta 18 - tel. 21-24.

KINO CORSO. 16.00: «Perverzniz» v barvah, S. Granger in J. Simon. VERDI. 16.00: «Konec pustolovščin», D. Keer in J. Johnson. CENTRALE. 17.00: «Bilo nas je sedem bratov» v barvah, M. Vitale. VITTORIA. 17.00: «Kocissovo maševanje» v barvah, R. Spack.

ŠPORTNI DNEVNIK

VISOKA ZMAGA, KI PA NE POVE MNOGO

B reprezentanci Italije Grki niso nudili odpora

Rezultat 7:1 v korist Italije ne odraža v zadostni meri revščine grške enajstorice

NEAPELJ, 23. — Pred 22 tisoč gledalci je italijanska B reprezentanca pregazila reprezentanco Grčije s 7:1. Mostvi sta se predstavili francoskemu Fauquemberghu v naslednjih postavah:

ITALIJA: B. Lovati; Farina, Garzena; Emoli, Zannier, Posio; Muccinelli, Pozzan, Bettini, Pesola, Brugola.

GRČIJA: Mandalouzis; Rossidis, Kurzidis; Nembidis, Linolilakis, Kotridis; Fotinos, Nestoridis, Kuirukidis, Papanoiou, Panakis.

Gol so padli v naslednjem vrstnem redu: 7' Muccinelli, 9' Pozzan, 10' Muccinelli, 35' in 45' Brugola; drugi polčas: 4' Panakis, 18' Garzena, 41' Brugola.

Italijanska B reprezentanca je imela že po rezultatu soodlično laho delo, toda v resnici zmaga s 6 goli razlike še vse premaloo odraža revščino grškega mostva, ki jo je neki prireditelj novinar primerjal z revščino «Pro Patria» kadar imajo slab dan. Grki imajo za svoj poraz sicer izgovor, da niso vajeni igrati na travnatem in povrhu še razmočenem igrišču, toda tak izgovor lahko za državno reprezentanco neke države, ki končno v nogometu je ni povsem novinec, drži le do neke mere. In pri vsem tem je treba se pomisliti, da italijanska B reprezentanca niti ni igrala kdove kako dobro... Skratka, bila je to mednarodna tekma le po imenu, nikakor pa ne po kvaliteti in bi bilo povsem napačno in tudi škodljivo za italijanski nogomet, graditi nanjo in na njen izid pretirane iluzije.

Seveda pa s tem nikakor ni mogoče odrediti igralcem italijanske reprezentance, da ne bi vložili v tekmo vseh svojih sposobnosti in da so nekateri izmed njih prav prijetno presenetili in dali upati, da bodo v kratkem, če se niso, zrel za A reprezentanco, ki jo bo tako treba v najkrajšem času pomladiti. To velja predvsem za Pozzana, ki je bil najboljši med Italijani, za Pesolo, Brugolo in seveda tudi za Muccinellija, toda ta spada že povsem k stari gardi. Manj uspešen je bil debut Zannierja na mestu centerhalfa in se manj igra Garzena na mestu branilca. V celoti pa je bil najboljši del italijanskega mostva v napadu, katerega delo je bil spričo rečne obrambe Grkov zelo olajšano. Za vsaj dva gola je bil namreč v celoti kriv slab vratar Mandalouzis, za dva ostala pa branilec Kurzidis. Najboljši v grški enajstorici je bil se centerhalf Linolilakis, seveda na osnovi zelo velikodušnega kriterija.

Za resno presjeto vrednosti mladih italijanskih nogometašev bo treba vsakekor počakati na srečanje z močnejšim nasprotnikom.

Tekma je veljala za «Sredozemski pokal», za katerega je lestvica sedaj naslednja:

Francija B 10 4 4 2 14 8 12
Italija B 7 3 3 1 11 4 9
Spanija B 4 4 0 17 3 8
Grčija 7 0 4 3 11 4 7
Egipt 6 0 3 3 4 15 3
Turčija 4 0 2 2 2 5 2

V nočni tekmi v Milanu Zagreb:Inter 1:0

MILANO, 23. — V nočni tekmi je nogometni klub «Zagreb», ki je trenutno predzad-

Zmagoviti stolpec

Table with 2 columns: Team name and Score. Includes teams like Italia B-Grčija (7-1), ASL-Bielese (8-4), Fossanese-Vogherese (3-1), Gallarate-Varese (6-4), Carpi-Forlì (2-2), Rovereto-Trento (6-1), Carrarese-Siena (6-4), J. S. Spezia (6-2), Foligno-Neri (8-4), T. S. S. (2-4), T. S. S. (4-1), T. S. S. (1-1), T. S. S. (2-1).

13 točk je doseglo 21 oseb, od katerih vsaka dobi 6 milijonov 284.000 lir, 12 točk je doseglo 460 oseb, od katerih dobi vsaka po 386.900 lir. Na zrhodnem benesnem področju sta bili dve zmagi s 13 točkami in 33 zmag z 12 točkami. V Trstu je dosegla 13 točk Maria Teresa Susino iz Ul. Roma 23. Razen tega je bilo v Trstu še 7 zadekov po 12, v Gorici 3 in v Furlaniji 4.

TOTOCALCIO

RIM, 23. — Ravnateljstvo «Totocalcio» sporoča, da bo tekma Mesirina - Carbonsarda, serije C, ki je vključena v obzračje št.34, igrana že 28.t.m. in zato ne bo veljavna za športno stavo. V poštev pride zato prva rezervna tekma Verona - Bari.

NOGOMET

BUDDIMPESTA, 23. — Kombinirano mostvo Honveda in Kinizi je premagala enajstorico Botafoga s 6:2.

DALWICH, 23. — Amaterska reprezentanca Anglije je premagala amatersko reprezentanco Francije s 3:1.

SLAB STARI JUGOSLOVANOV V LETOŠNJI NOGOMETNI SEZONI

En teden pred tekmo z Madžarsko Romuni premagali Jugoslovane 1:0

V Sofiji je B reprezentanca Jugoslavije premagala B reprezentanco Bolgarije s 3:2 - S kakšno ekipo proti Madžarom?

BEograd, 23. — Jugoslovanski nogometaši uderjaj pratego niso opravičili slovesa, ki so si ga znali priboriti v sretu. Na domačih tleh so jih porazili Romuni s tesnim rezultatom 1:0. Istočasno je jugoslovanska B-representanca v Sofiji slavila tesno zmago nad Bolgarijo z rezultatom 3:2.

Glede na to, da sta bili tri dni tekmi odigrani komaj teden pred važnim srečanjem Jugoslavije z Madžari v Budimpešti, je kaj težko verjeti, da bi mogli jugoslovanski reprezentanti v tako kratkem času izboljšati svojo moralno in fizično kondicijo in uspešno zastopati jugoslovanski nogomet v srečanju, ki ima eminentno prestižni značaj. Vsebinsko je B-representanca, ki je bila po svojem sestavu nekak poskus oživitve stare izborne olimpijske ekipe, o moral seveda spremeniti. Toda kako? Verjetno si Titanič o tem ni popolnoma na jasnem, čeprav ni mogoče trditi, da so večer igrali povsem zaniro, so vendarle nekateri standardni igralci kot Milutinović, Crnković, Zebec, Bobek, Horvat in celo Vukas igrali mnogo izpod svojih normalnih sposobnosti. Ali naj jih zaradi tega zvezni kapetan izključi? In če jih, s kom naj jih nadomesti? Z mladimi sicer sposobnimi a neizkušenimi nogometaši iz B-kele prejeti kot so Mujić, Toplak, Veselinović, Sijaković? Teško je prevzeti nase tako veliko odgovornost, nekaj bo vendarle treba storiti, saj vendar tudi ni mogoče ostati pri starih zvezdnikih.

Po drugi strani pa je tudi res, da je pri nogometu poraz lahko le posledica nesrečne naključja in da lahko isto mostvo že teden kasneje zaigra popolnoma prerjeno. U-pajmo zato, da se bo kaj takega dogodilo tudi sedaj.

Jugoslavija A-Romunija 0:1

V Beogradu sta na stadionu JLA pred 45.000 gledalci nastopili v naslednjih postavah: JUGOSLAVIJA: Beara; Belin, Crnković; Mitić, Horvat, Bošković, Oganjanov, Milutinović, Vukas, Bobek, Zebec.

ROMUNIJA: Voinescu; Zavoda II, Soko; Onisie, Apol-scan, Bone; Cacoveanu, Zavoda I, Alexandrescu, Georgescu, Tataru.

Tekmo so vodili trije italijanski sodniki: Bernardi kot glavni in Benetto ter Rigato kot stranska.

Tekma se je pričela s hitrimi akcijami obeh mostov, toda Jugoslovani so postopoma začeli prevzemati inicijativo. Vendar njihova igra ni bila povezana, zaradi česar so se njihovi napadi skoraj dosledno razbijali ob čvrsti obrambi Romunov. Posebno slabo so bili razpoloženi jugoslovanski napadalci, ki so vse preveč zadrževali žogo in sploh bili zelo retni na idejah. Zato je bilo tudi omebno vrednih dogodkov v prvem polčasu malo. Jugoslovani so imeli tri lepe priložnosti za doseglo gola, Romuni pa je eno. V 20' je vratar Romunov odbil oster Milutinovičev strel v kot, v 32' pa je Anfić (ki je v 30' zamenjal hudo poškodovanega Bobeka) z 10 m streljal preko gola. Najlepšo priložnost je v 44' zapravil Vukas, ko je rezervni vratar Romunov Tomašević je v 30' zamenjal poškodovanega vratarja Voinesca; izredno intuicijo obranil njegovo enajstorico, Morda je bila varna in zapravljena priložnost odlična za nadaljnjo slabo igro Jugoslovancov in posebno Vukas, ki si bo verjetno še dolgo zapomnil ta svoj nesrečni jubilej! 50. nastop za državne barve.

KOLESTARSTVO

Rik Van Looy zmagal na dirki Pariz-Bruselj

BRUSELJ, 23. — Na 42. kolesarski dirki Pariz - Bruselj, katere se je udeležilo 167 kolesarjev, je na 291 km dolgi progi zmagal belgijski kolesar Van Looy v času 8 ur 59 min. in 12 sek. s povprečno hitrostjo 32.381 km. Vrstni red ostalih: 2. Gauthier 8.59'56"; 3. Van Steenbergen 9.00'01"; 4. Derycker 9. Van Est; 6. Ockers; 7. Van den Branden; 8. Schotte; 9. De Bruyne; 10. Truye; 11. Kerckhove; 12. Forestier; 13. Maule; 14. Stablinsky; 15. Robic; 16. Magni; 17. De Valey; 18. Laurendi; 19. Dai-l'Agata; 20. Couvreur; 36. Moser; 37. Boni; 38. Accorci; 43. Zamboni 9.01'23"; 50. Petrucci; 54. Pettinati; 57. Contorno.

TENIS

Ayala premagal Drobnyja

NEAPELJ, 23. — V finalu mednarodnega teniskega turnirja je Cilenez Ayala nepričakovano premagal Drobnyja v treh setih 6:2, 6:2, 6:4. V finalu zenski je Gibbons premagala Long s 6:2, 6:4, v finalu mešanji parov pa sta Gibbons in Sirola premagala Long in Ayalo s 6:4, 1:2 odstop.

KINO NA OČEČNINAH

predvaja danes 24. t. m. z začetkom ob 18. uri film: „25 minut s smirjo“ Igrajo: MARSHALL THOMPSON, VIRGINIA FIELD, ANDREA KING, SAM LAVENE. Pretresljivo!

Vladimir Bartol: MLADOST PRI SVETEM IVANU (Tretja knjiga)

Romantika in platonika sredi vojne

61. Tretje poglavje: Trst sredi vojne - Prva ljubezen - Zgodba o Šakalu

«Vsa nekaj minut bi posedel pri mizi,» se je jezila mama name; «ali ti more tako kaj tekniti, ko, komaj poješ, se takoj vstaneš?»

Toda jaz sem bil gluh za njene besede. Sedel sem poleg Šakala in se z njim vred z nestrpnim pričakovanjem in s hrepenenjem oziral proti zidku, od koder bi se morala prikazati Linina glavica. Če se je prikazala, mi je za trenutek zastalo srce in se takoj napolnilo z nezadržano blaženostjo. Šakal pa je vseeno zalajal, se pogljal kakor puščica s strehe in se, pripet na verigi, ves nor zaganjal svoji dobrotnici naproti.

Cas se je zame takrat popolnoma zaustavil. Če bi ne moral zahajati v šolo, če bi ne bilo letnih časov in z njimi zvezanih praznikov, bi sploh ne vedel, da se kaj na svetu premika. Bila je vojna, treba je bilo čakati v vrstah na živce, treba je bilo pisati naloge in se učiti. Vse to sem opravljal kakor v nekakšnem polnu, v nekakšnem transu, kakor da bi bil zaprt v kristalno hišico in skozi steklo gledal v svet. Vse, kar sem moral opraviti, sem opravil. Toda nisem imel občutka, da bi bilo to resnično. Zame je bila takrat ena sama resničnost: moja blaženost; in eno samo sredstvo, ki je to blaženost povzročalo, spodbujalo in stopnjevalo: Lina in moja zaljubljenost vanjo.

Imel sem resnično občutek, kot da se je svet z mojo lju-

beznijo na novo rodil. Vse, kar sem doslej že na videz poznal, sem začel znova spoznavati in kako spoznavati! Zdelo se mi je, kot bi bil naenkrat zadobil röntgenske oči in z njimi gledal skozi stvari in prodiral v njihovo bistvo. Bil sem zaslepljen in slep za vse, kar se je dogajalo okrog mene in se mi tikalo moje ljubezni, in vendar sem videl globlje in boljše kakor kdaj koli.

V tej zaljubljenosti, v tej ljubezni ni bilo nič, kar bi opravičevalo naziv «petošolske ljubezni». Moji sošolci in šolski tovarishi, zrelejši in povečini starejši od mene, so imeli svoje «petošolske simpatije», o katerih so pripovedovali, imeli z njimi sestanke, se z njimi hvallili, se kdaj z njimi kregali, se spet pobotali in pisali zanje zaljubljene pesnice. Jaz sem ostal nem, popolnoma nem. Nikomur se nisem izdal, in če sem se bal, da bi utegnil kdoli pogoditi moja čustva, sem se še bolj zatajeval in prikrival. Svojih čustev tudi Lini nisem nikoli namignil. Storiš sem vse, kar je bilo v moji moči, da bi se popolnoma prikril. Če so me izdajali pogledi, če me je izdajala rdečica na licih, potem nisem bil jaz kriv. In če je slutila, če je vedela, kaj se godi v meni, je to pogodil njen ženski instinkt. Bil sem tak, kakor tisti Heinejev suženj iz rodu Asrov, ki pove sultanovi hčerki, ko nekdo opazi, kako od dne do dne bolj bledi, ter ga vpraša po domovini in njegovem rodu:

«Ich heisse Mohamed, ich bin aus Yemen, Und mein Stamm sind jene Asra, Welche sterben, wenn Sie lieben.»

(«Imenujem se Mohamed, sem iz Jemena, in moj rod so oni Asri, ki če ljubijo, umrejo.»)

Pesem sem v tistih letih spoznal, ali iz nemške čitanke ali iz Heinejeve pesniške zbirke «Romanzero». Ko sem jo prebral, me je stisnilo v grlo in sem si rekel: «Ta Mohamed si ti!»

Toda v času, o katerem pripovedujem, se nisem bil tako daleč. Cas je za mene takrat obstal in zdelo se mi je, da mora to stanje blaženosti trajati večno. Sleherni dan mi je prinesel ob pogledu na ljubljeno obraz novo srečo, in če deklice nisem videl, je žalost odjenjala gotovosti, da jo bom v kratkem zopet videl. Nisem poznal nobene druge želje ali zahteve, kot da bi se to srečavanje in to blaženo stanje zapotegnilo v večnost.

Dejal sem, da je bil Šakal edini posredovalec med Lino in mano. Kdaj pa kdaj je prišla Lina sama ali z družbo z Lindo na nas vrt. Pridružila se je Mašenki in drugim dekletom, če so bila ravno pri nas, toda jaz, podvržen neki meni takrat nerazumljivi zavoji v sebi, sem se držal daleč od deklic. Čutil sem se majhnega in neobčujnega srca veselo in razposajene družbe in se umaknil na samo. Od daleč sem poslušal dekliški smeh in razbiral iz njega Liniin glas. V takih trenutkih sem bil resnično, kakor pravi pesnik, «do nebes viskajoč in potr do smrti».

Toda ko so deklice odšle, se je spet naselila blaženost v meni v tihli zavesti, da bo Lina morda naslednji dan spet prišla, obdarila Šakala, se pogovarjala nekaj časa prijazno z mano in morda spet sedla s Šakalom in mano na stredo pasje utice.

Nič ni bolj gotovoga za izkušena človeka, kot to, da tako blaženo stanje ne more trajati večno, in z nimerem neizkušeni deček tako malo ne računa, kakor z dejstvom, da se mora tako stanje nujno enkrat koncati. Toda že takrat,

ko je še sredi te svoje blaženosti, se začno pojavljati kdaj neubrani zvoki, majhne ljubosumnosti na primer, ko vidi ljubljeno dekle v družbi s tem ali onim njenim znancom ali s svojim vrstnikom. V srcu nastane razglaseno, dečka žene nekaj ponovno v samoto, siloma se vrže v prejšnja zanimanja in ker je spodaj prežeči glas ljubezni in razočaranja zmernom navzočen, se jim zame posvečati s podvojenim strastjo.

Tako sem se tudi jaz ob nekih počitnicah ponovno z vso silo spet poprijel risanja in slikanja in podvojil svojo vrenoto pri zbiranju žuželk. Doma sem risal in slikal pri odprtem oknu v ezadnji sobi in z enim očesom neprestano opazoval, če se bo od kod prikazala plavalna deklica. Imela je svoje skrbni in svoja pota in končno tudi svojo družbo, s katero je zahajala na izlete. Ob takih priložnostih me je stisnilo pri srcu in nisem mogel vzdržati doma. Vzel sem mrežo in škatle in odšel proti Razklanovu hribu. Toda z zalostjo sem začel opažati, da me nabiranje živalic ne prevzema in ne razveseljuje več kot nekaj. Sedel sem samcat na kak kamen in skušal sem vase, se predajal zdaj blažnosti, zdaj obožnosti, zdaj notranjosti. Ko sem se vrnil domov, ki so se prelivala z moji imel kako napeto čtivo — takrat sem odkril in začel prebirati Karla Maya — da me je za nekaj ur odvrnilo od razmišljanja in gledanja v svoje napeto stanje.

Medtem je postajala vojna stiska zmerom hujska, začelo je postopoma primanjkovati vsega in da bi naš toliko bolj neobdelani vrt vsaj nekaj odpomogel temu pomanjkanju, je dala mama nekemu domačinu prekopati njivo. Z očedom navdušen se potem lotila, nevešča in menda tudi ne posebno vajena šena, rahljati trdo zemljo, jo deliti v grede in nasajati vanjo krompir in razno zelenjavo. Kmetovala vsa, kolikor sva vedela in zmogla, toda kolikor se spominjam, je bil rezultat preveč pičel. Branko, ki je nemara od dedov in pradedov podedoval veselje do obdelovanja zemlje in smisel najo, je bil takrat še premajhen in presibak, da bi bil kaj prida koristil.

(Nadaljevanje sledi)